

let Bane at udtale, at jeg har haft Vellyk-
hed til med Hensyn til Vestbanen fra sag-
kundige Folk, som staa Jernbanevæsenet nær,
at høre jævnlige Klager over, at Vestbanen
er for let bygget, og Klager over, at denne
lette Bygning af Vestbanen, særlig af Bro-
erne, medfører, at man ikke kan føre med
stræffelige tunge Lokomotiver, og derved ikke
med saa store Tog, som man skulde, og at
man derfor er nødt til jævnlig at føre
Estratog igjennem, som ikke kunne undværes,
ligesom man skulde være nødt til at have
flere daalige Tog, end der ellers behøvedes.
Jeg veed ikke fuldstændig sikkert, om det for-
holder sig saaledes, men det er som sagt
paalidelige Folk, fra hvem jeg har dette,
og jeg har Tiltro til disse Mænd, som have
talt derom. Jeg for mit Bedkommende maa
derfor fuldstændig slutte mig til den høit-
ærede Minister, naar han ønsker, at Banen
ikke skal være af en altfor let Bygning.
Jeg vil derfor ikke se mig i Stand til at
kunne stemme for Flertallets Forslag
til § 4.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Da det ærede Medlem pointerede, at han
havde hørt af paalidelige Mænd, at man
klagede over, at Vestbanen er bygget for let,
vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa,
at det, jeg her ved denne Sag er gaaet ind
paa, er at bygge Banen saaledes, som Vest-
banen er bygget med Hensyn til Skinnerne,
men derimod ringere i flere andre Ret-
ninger, navnlig uden Bevoqning og Hegn;
saa naar det ærede Medlem vil stemme med
mig, kommer han til at stemme for en i
flere Henseender lige saa let Bygning som
Vestbanen, men i andre Retninger langt
ringere Bygning baade med Hensyn til
Stignings- og andre Forhold. Altsaa, det
er et godt Bevis overfor det ærede Medlem
for, at jeg er gaaet saa vidt, som jeg paa
nogen Maade har kunnet finde forvarligt.
Lige overfor det ærede Medlem vil jeg med
det Samme gøre den Bemærkning, at jeg
tror nok, man kommer ind i nogen Uklar-
hed, naar man, som han, vil betinge sin
Tilslutning til et saadant lokalt Baneanlæg
af, at det skal føre ind paa nye og gjen-
nemgaaende Baner. Jeg tror ikke, det er
heldigt, og som jeg tillod mig at sige før,
der er Ingen af de Herrer, der vide, hvor
de komme hen, naar de gjøre det. De
kunne komme til at præjudicere en Midtbane
i Sjælland inden at ville det, og derfor
tilraader jeg stadigt at blive ved Regjerings-
forslaget.

Jeg har glemt de sidste Gange, jeg
havde Ordet, at gjøre en lille Bemærkning

til nogle Udtalelser, som ere fremkomne fra
to ærede Medlemmer (Th. Nielsen og Blom)
og som vedrøre de særlige Forhold med
Hensyn til Stendyker og Stendynger.
Det følger af sig selv, at hvis man for-
griber sig paa saadanne, kan det kun være
paa de ikke fredebe. Jeg kan ikke her vide,
om det er Jernbanevæsenet, der gjør det
eller det er Lodseierne, der sælge dem til
Jernbanen. Det er det mig umuligt at vide.
Det følger af sig selv, at saavidt det ligger
indenfor de Grændser, der gjælde for min
Myndighed overfor Jernbanevæsenet —
overfor de Private kan jeg ikke gjøre Noget
— skal jeg gjerne være opmærksom paa det
Spørgsmaal og iværksætte en Undersøgelse
om, hvorvidt der er lyndet i den Retning.
Der er selvfølgelig Ingen indenfor Re-
gjeringsen, der ønsker, at det skal være Re-
gjeringsens Standpunkt, at man skal lynde i
den Retning.

Ordføreren (Rump):

I det Foredrag, hvormed jeg indledede denne Forhandling,
behandlede jeg de foreliggende Spørgsmaal
saa udførligt, at jeg kan fatte mig temmelig
kort, saa meget mere, som jeg med Hensyn
til dette Spørgsmaal kan henholde mig dels
til den ærede Minister og dels til forskellige
ærede Medlemmer, forsaavidt de have stillet
sig paa samme Standpunkt som jeg. Hvad
angaar Spørgsmaalet om Tilsludet fra de
interesserede Kommuner, gjorde jeg en Be-
mærkning om, at flertallets Medlemmer
stode paa et provincialistisk Standpunkt,
Noget man har taget mig ube op og ment,
at man kunde returnere til mig. Det kunne
vi ganske lade ligge. Det dreier sig jo ikke
her om at træffe de provinssielle Interesser,
men hvad der er i det Heles Tare. Jeg kan
nu ikke skønne Andet, end at, naar man ta-
ger som Udgangspunkt, hvad der er sket med
Slagelse-Næstved Banen, og siger, at nu
dreier det sig om, hvorvidt der skal opstilles
forskjellige Regler Best og Dst for Storebælt,
har man givet dette Spørgsmaal Udseende af
at være et stort Spørgsmaal og skaber et
stort Spørgsmaal ud af Noget, som i Virke-
ligheden er en ringe Ting. Der er nemlig
— det er jeg aldeles overbevist om — Iet
Ingen, der har tænkt paa at opstille forskjellige
Regler Best og Dst for Storebælt.
Jeg skal i saa Henseende henvise til de Ud-
talelser, som faldt under Behandlingen af
hint Lovforslag. Jeg skal henvise til mine
eagne Udtalelser, som ville kunne læses i
Rigsdagstidenden, hvori jeg udtrykkeligt
afentuerede, at det kun var paa Grund af
særlige Omstændigheder ved det foreliggende
Spørgsmaal, at jeg stillede mig, som jeg